

Motto:
Vi er på ferie, ikke
på flugt!

2025 med Boris på tur til Italien og Kroatien

Hvor skal vi hen
du!

Efter vinterpausen blev vi ramt af det gode forårsvejr, og besluttede os for at tage en lille "smagsoplevelse" og det blev en lille tur til NOK (NorthOstseeKanal), også kendt som Kielerkanalen, og et smut til Damp. Det blev et dejlig tur, hvor vi fik smag på mere, selvom det var lidt køligt.

Da vores søn Kasper og familie ville til SüdSee Camp i påsken, og vejret lovede rimeligt, besluttede vi at tage et lille smut til Camperspladsen ved SüdSee Camp, hvor vi havde et par dejlige dage sammen. På vej hjem tog vi et smut omkring Bremen, hvor vi nød byen i det dejlige vejr, inden vi sluttede af med endnu et ophold Osterrönnfeld, hvor vi var heldige, at der lige var plads til os.

Vel hjemme glæder vi os nu til de planlagte forsommerture, hvor denne er den første i rækken.

torsdag, den 1. maj 2025:

Etape 0: Nordborg til Flensburg (D)

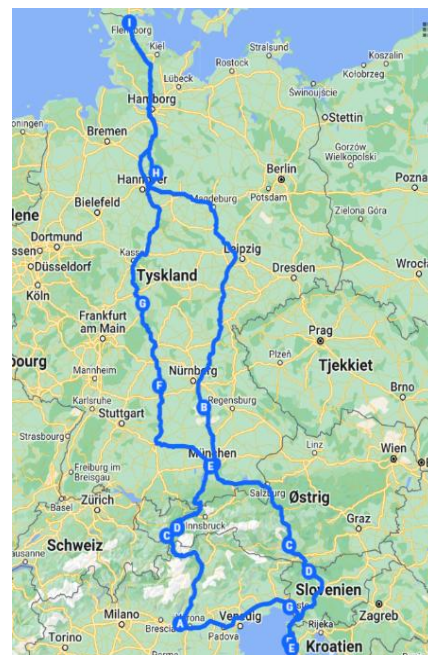

Vi er klar!

Vi nød formiddagen og spiste lidt frokost, inden vi pakkede bilen med de sidste ting til turen. Kl. 14.00 låste vi døren af, og satte kursen mod Flensburg, hvor vi kunne låses os ind ca. en time senere.

Vi var de eneste på IMC, men kunne se, der stod en personbil og bagte i solen, med højre dør stående åben. Var den glemt og skulle vi lukke den, eller ville de lufte varmen ud, måske kom de måske tilbage?? (Nej, Døren blev lukket, inden vi gik i seng) Vi gik en lille tur, inden vi spiste lidt aftensmad, og kort efter, gik til køjs for

at være klar til at drage ud på eventyr i morgen tidlig.

Første udkast til turen ☺

fredag, den 2. maj 2025:

Etape 1: Flensburg til "Camping Bauer Keller", Kraftbucher Strasse 1, Greding (D)

Afgang: 102.513 km - Ankomst: 103.320 km - Dagens etape: 807 km.

Vi stod tidligt op, og kl. 02.45 var vi klar til denne turs længste etape, som gik ned gennem Tyskland til Greding, ca. midt i Bayern. Det er i hvert fald lige i nærheden af det punkt, som de selv kalder centrum i Bayerns landskab. (Vi har ikke klippet kortet ud, og set efter, om det kan balancere, der hvor de siger) Efter vi havde låst af ind til IMC, kørte vi ud mod A7, hvor vi drejede mod syd og en forhåbentligt oplevelsesrig måned med dejlige oplevelser. Trafikken gled let i mørket ned ad A7, med

Undervejs

stort set ingen trafik, men jo tættere vi kom Hamborg, kom der også flere biler på vejene, men stadig kunne vi en gang imellem ikke se biler bag os. Kl. 04.35 kørte vi ned igennem Elbtunnelen, stort set uden anden trafik. En fed oplevelse, at være fri for biler bag og først kunne se den nærmeste bil foran os godt 7-800 m væk. Let igennem vejarbejdet syd for Hamborg, og snart havde vi krydset A1 og var godt på vej mod syd. Kl. 04.45 begyndte det at lysne, og vi mødte flere lange "Convoy" med op til 25 - 30 lastbiler på vejen mod Hannover. Heldigvis ingen i vores

side. Fremme ved Raststette "Lüneburger Heide" var det tid til en lille pause, for "at vaske hænderne" Med rene fingre kunne vi nyde 2 Croisanter, som gav ny energi til den videre tur. Syd for Hannover drejede vi fra A7 på afkørsel 67 og ind på B248, mod Seesen/Harz. Der var næsten ingen trafik på B248, måske gik det lidt for hurtigt, for pludselig så jeg et rødt blink fra siden, måske en "Fartfælde". Var det os eller ham der kom op bagfra - Det ser vi, når vi kommer hjem. Vi kørte over på A38 mod Nordhausen, og senere over på B4 mod Erfurth. Det var en flot vej med mange kurver, næsten som store hårnålesving i bakket terræn. Her kunne vi nyde den flotte udsigt til gule rapsmarker, skove og bakker med vindmøller. Senere kørte vi over på A71 mod Schweinfurth, og kørte igennem Thüringer Wald, hvor 5 tunneller krydrede oplevelsen. Kl. 10.30 kunne vi køre over på A73 mod Nürnberg og forbi Suhl. Nu var vi kommet til Oberfranken, hvor temperaturen i skyggen viste 22 °C. Kl. 12.05 kunne vi i 26 °C køre forbi

Grillteller på
Bauer Keller

Erlangen (Hvor vi kender Jürgen fra) og kort efter køre over på A9 mod München. Efter yderligere 70 km, og godt trætte efter en lang køretur, tog vi afkørsel 57, Greding, og kunne kl. 12.55 i 27 °C køre Camperen ind ved "Camping Bauer Keller" i en række, hvor der var dejlig skygge. Efter at have betalt for overnatningen slappede vi af foran Camperen i skyggen. Dog kunne trætheden næsten tage pusten fra mig efter næster 10 timer bag rattet. Et godt aftensmåltid på "Restaurant Bauer Keller" bestående af en dejlig tysk Grillteller med en mørk øl til gjorde godt, inden vi tidligt om aftenen gik i seng.

Indtryk fra Greding og Bauer Keller

lørdag, den 3. maj til søndag, den 4. maj 2025:

Etape 2: Greding til "Terrassencamping" Pesenthein, Pesenthein 19, Pesenthein (A)

Ankomst: 103.722 km - Dagens etape: 402 km. Turen indtil nu: 1.209 km.

Vi vågnede op til en flot dag og kl. 06.45 kunne vi, i 11 °C, vinke farvel til "Bauer Keller" efter et dejligt ophold, og køre ud på A9 med kurs mod München. Vi nød det dejlige vejr med kurs mod syd, og kunne glæde os over, at "Humlen" allerede stod flot i området "Hallertau", og vi kunne kigge ind til Raststätte Holledau, hvor vi for mange år siden holdt pause på vores første skiferier i Zillertal. Snart var vi fremme ved München, hvor vi kunne se, at de havde lavet mere på det gamle bjerg af murbrokker fra 2. verdenskrig" så det indgik flot i naturen, bortset fra den kæmpestore Vindmølle, der ikke pynter. Karin nåede lige at tage et billede af "Alianz Arena", da vi kørte forbi.

Sne over Tauerntunnel

(For mig er Olympiastadion mere ikonisk, og forud for sin tid) Nu gik det videre uden den store trafik på A99 øst om München. Fremme ved A8 drejede vi mod Salzburg, og kl. 08.25 kunne vi holde pause på "Raststette Holzkirchen" for at købe "10 dages vignette" til Østrig. (12.50 €) Efter Boris havde snust lidt til omgivelserne, kunne vi fortsætte ad A8 mod øst, og vi kom fint forbi uden kø, hvor Inntal Autobahn drejer mod syd. Det skyldes måske, at der vejarbejder de næste par år på Brenner Autobahn mod syd.

Glæden holdt ikke så længe for kort efter kom et vejarbejde på Innbrücke, hvor vi skulle ind i et spor, og inden grænsen til Østrig nåede vi endnu 2 vejarbejder med forsinkelser. Kl. 10.10 kunne vi køre over grænsen til Østrig og ind på A10 Tauernautobahn, men heller ikke her kunne vi undgå flere vejarbejder. *(Vi håber, at de bliver klar til den store sommertrafik, nu hvor Brennerautobahn er delvis spærret - Håber alt går godt)* Undervejs kunne vi se sne på bjergene og nogen steder langt ned ad bjergene på nordsiden. Uden større forsinkelser kom vi igennem Tauerntunnel (6,8 km) og betalte 14.50 € for kl. 11.30 at kunne køre igennem Katschbergtunnel (5,8 km). Efter vi, igen kom ud i lyset gik det ned mod Spittal, med flotte udsigter mod grønne bjergsider med flotte huse og køer på markerne. Kort før Spittal drejede vi fra A10 og ind mod Millstatt. I Seeboden fik vi tanket diesel og kunne slutte en "sjov oplevelse". *Den sjove oplevelse startede, da vi kørte ind i Østrig, for da kom en Camper ind på Autobahnen fra en tankstation, og den lagde sig bag os, og der blev han hængende hele vejen, ind til vi skulle igennem betalingsanlægget på Tauernautobahnen. Her holdt vi bag hinanden, men da jeg syntes dem foran var meget sløve, kørte jeg over i en hurtigere betalingsbane, og vi tabte forfølgeren af syne. Efter nogle kilometer kunne vi begynde at se dem langt bag os, og da de kom tættere på, lagde de sig igen ind for at følge os. Da vi kom frem til afkørslen mod Millstatt, var vi klar til at vinke til*

Udsigt mod Camping Pesenthein

dem, når de fortsatte mod Spittal. Nej, de fortsatte bag efter os, og da vi kom ind i Seeboden, besluttede vi os for at tanke. Her fulgte de også med ind, og mens vi tankede, kunne vi signalere til hinanden, at vi lige skulle snakke sammen. De var faldet for vores billede af Boris på bagenden af vores Camper, og da de havde 2 Malteresere, med kunne de jo nyde synet og lidt sjov ved at følge os. For os havde det også været sjovt, så vi fik en hyggelig snak, inden vi kørte videre. Det skulle også være 2 dage ved Millstätter See, men et andet sted end os. Efter vi havde tanket,

kørte vi langs med Millstätter See, gennem Seeboden og Millstatt frem til Pesenthein, hvor vi kl. 12.15 kunne dreje ind på Terrassencamping Pesenthein, hvor vi fik os meldt til. Der var masser af

Udsigt mod Millstätter See

ledige pladser, så vi fik os placeret på plads 330, hvor vi havde en fantastisk udsigt ud over Millstätter See. Efter lidt frokost gik vi en tur langs søen ind til Millstatt, hvor Karin købte lidt brød, inden vi gik tilbage til Camperen, hvor vi nød eftermiddagen i den dejlige sol og med en lun vind. Efter nydningen var det tid til lidt aftensmad, og lidt skrivning på computeren, inden vi trætte efter dagens dejlige oplevelser kunne gå godt tilfredse i seng. Vi glæder os til en dejlig dag i morgen i de flotte omgivelser og med den fantastiske udsigt. Søndag slappede vi af med at nyde udsigten ud over Millstätter See, og over mod Dellach, hvor vi camperede for første gang ved Millstätter See sammen

med vores børn i starten af 1990'erne. Det er helt sikkert, at de kan huske "Kuhmilch" automaten ved Camping Neubauer. Vi besluttede os for, at vores gåtur skulle gå til Dellach, så vi kunne se ind til Camping Neubauer. Vi fortsatte op gennem Dellach, og ad "Memory Lane", kunne vi huske den stejle vej op til købmanden, som er lukket for længst, og se stien op til Ober Millstatt, som Per og jeg havde gået mange gange. Efter et nostalgisk tilbageblik fortsatte vi igennem Dellach og et stykke ud mod Döbriach, mens vi nød udsynet ud over Millstätter See ind mod Millstatt, og vores campingplads i Pesenthein. Vi blev enige om, at en gåtur ud til campingpladserne i Döbriach var for langt for Boris, så vi gik tilbage mod Camperen. Da vi gik på cykel-/gangstien langs vejen,

måtte vi hele tiden være opmærksomme på de mange cykler som kom på den dobbelttrekkede sti, da Boris gerne ville undersøge begge sider af stien for spor efter skønne "damer". Efter en dejlig gåtur kom vi tilbage til Camperen, hvor vi nød en velfortjent øl i solen og slappede af resten af dagen.

mandag, den 5. maj til tirsdag, den 6. maj 2025:

Etape 3: Pesenthein til Camping Bled, Kidriceva 10c, Bled (Slo)

Ankomst: 103.812 km - Dagens etape: 90 km. Turen indtil nu: 1.299 km.

Efter et par dejlige dage stod vi op til regnvejr, og vejrudsigten lovede regn de næste dage, men det var alligevel med lidt vemod, at vi skulle forlade den dejlige udsigt ud over Millstätter See – findes ikke bedre. Kl. 11.00 havde vi afregnet 60,80 € for de 2 nætter og kunne i 12 °C køre mod

Bledsøen med Kirken på øen

øst langs Millstätter See og ad landevejen mod Villach. Det regnede, så vi kunne ikke rigtig nyde det flotte landskab mellem bjergene. Fremme ved Villach drejede vi over på A11 med kurs mod Slovenien. Fremme ved "Roseneck Rast" drejede vi ind for at købe Vignette til Slovenien og betale gebyr for at køre gennem Karawankentunnel. (*elektronisk på nummerplade: 30 dages vignette + gebyr i alt: 40,80 €*). Kort efter, vi kom ud på A11, kunne vi køre forbi de andre, der skulle betale ved tunnelen. Vi begav os ind i den 7.864 m lange Karawankentunnel, hvor vi ca. halvvejs kørte over / under grænsen til Slovenien. Efter få kilo-

meter i Slovenien drejede vi fra for at køre til camping Bled ad mindre veje. Det startede med flere hårnålesving op ad 14 % stigning igennem skoven, og gennem et par mindre landsbyer, og igen nedad mod Bled Søen. Det sidste stykke ville GPSen have os ad en meget smal vej, hvor der var vejarbejde, så vi besluttede at "Overrule", og tage rundt om søen og køre igennem Bled, så vi kunne nyde udsigten over søen. Kl. 12.50 kunne vi i 10 °C og let regnvejr melde os til i receptionen. Vi fik tildelt plads 167, som heldigvis ikke lå under træer (fri for regndryp på taget) og i kort afstand til toiletbygningen. Det fortsatte hele dagen med lette byger, men med tørvejr indimellem. Vi udnyttede et tørvejr til at gå op til campingpladsens butik, men efter lidt indkøb begyndte det at styrtregne. Heldigvis var der en flot restaurant ved siden af butikken, så vi besluttede at gå i læ der. Udenfor havde Karin set en reklame

Vores plads på Camping Bled

for en "Bled kage" (som hun smagte sidste år), så vi fandt en plads, og bestilte en "Blejska Krem-snita" og jeg en "Toceno pivo 0,50 lit". (7,50 € og 4,90 €). Det nød vi imens "det stod ned i stænger" udenfor, og da regnen løjede lidt af, gik vi hjem til Camperen. (Her snakkede vi om, at verden IKKE havde forandret sig – Øl er stadig billigst (Vi tænkte på, at jeg altid har sagt til vores børn, da de var små, at de skulle lære at drikke øl i stedet for sodavand – De har vist lært det.)

Tirsdag: Det regnede det meste af natten, og da vi stod på, var det værste regnvejr ovre, og gået over i lette regnbyger, men med ophold i. Opholdene udnyttede vi til at gå en tur ved Bled søen og til at inspicere campingpladsens flotte udseende, og den fine indretning. Helt sikkert et sted vi kommer igen.

onsdag, den 7. maj til torsdag, den 8. maj 2025:

Etape 4: Bled til Camping Polari, Polari 1, Rovinj, (HR)

Ankomst: 104.038 km - Dagens etape: 226 km. Turen indtil nu: 1.525 km.

Om natten kunne vi høre, at det regnede, men da vi havde afregnet 70,52 € for de 2 overnatninger, kunne vi, kl. 08.45 køre ud fra campingpladsen i tørvejr og 8 °C. Vi kørte langs Bledsøen og igennem Bled by, og kort efter forbi Riwer Camp, hvor vi var sidste år. Fremme ved motorvej A2 kørte vi mod Ljubljana, hvor vi kørte igennem en tunnel under byen, inden vi kørte over på A1

Udsigt mod saltindvinding

mod Trieste og Koper. Vi kørte igennem et flot landskab, der ændrede sig til at være mere barskt, da vi var kommet et godt stykke væk fra Ljubljana. Her kørte vi ind i bjergene, hvor det gik op og ned ad bakke. Et par steder var det tidligere meget stejlt, men nu var der lavet 2 tunneller på hhv. 2.500 m og 2.190 m. Da vi dukkede ud af den sidste, kunne vi se ud over et fladt landskab frem mod Koper, hvor et stort skib lå i solen i bugten. I Koper fik vi tanket diesel i 17 °C og flot solskin, inden vi kørte ad landevejen op over bjerget, og slyngede os ned mod græsestationerne, der står som et symbol fra før Kroatien kom i

EU. I Slovenien var der flere boder med jordbær (Jagoda), og den smalle vej slyngede sig mellem store marker med forskellige afgrøder. Kl. 11.00 kunne vi køre ind i Kroatien, og op ad bjerget, hvor vi kort havde en flot udsigt ned mod Portoroz og lufthavnen med havet i baggrunden.

I rundkørslen valgte vi at tage motorvejen videre mod vores mål, og kunne trække en billet inden vi fortsatte turen. Vi kørte nu op på højlandet, hvor vi havde en flot udsigt til markerne og den flotte "mørkerøde jord" med vinmarker. Fremme ved afkørslen til Rovinj drejede vi ind betalingsanlægget, hvor vi valgte selvbetjening med kortbetaling – Det var en fejl, for automaten "spyttede" vores billet ud, og den landede ned på jorden, så jeg måtte ud at kravle for at få den samlet op. Heldigvis var der ingen bag os, så vi kunne bakke ud, og køre over til en med betjening. Her gik det gelinde, og vi kunne fortsætte ad landevejen mod Rovinj. I Rovinj kørte vi gennem den nye bydel og ud mod Polari, hvor vi kl. 12.08 og i 19 °C, parkerede på den store venteplads udenfor Camping Polari. Fremme i receptionen blev vi ledt

Badebugten ved Camp Polari

ud for at lede efter en plads, og vores valg faldt på plads 459, hvor vi fik placeret Camperen. Vejret var fremragende, så efter en velkomst øl, gik vi langs kysten ind til Rovinj, hvor vi gik langs havnen og en runde igennem den gamle maleriske by, hvor kirken ligger op toppen. Efter rundturen valgte vi at følge vejen tilbage til Camping Polari, i alt en gåtur på 11,8 km og 17.668 skridt. Tilbage ved Camperen slappede vi af resten af dagen.

Lørdag blev en slappedag, idet vejret var skiftevis sol og regnbyger, men vi fik dog runderet på campingpladsen mellem byerne.

fredag, dag, den 9. maj til tirsdag, den 13. maj 2025:

Etape 5: Rovinj til Camping Valkanella, Funtana, Vrsar, (HR)

Ankomst: 104.090 km - Dagens etape: 52 km. Turen indtil nu: 1.577 km.

Vi vågnede op til endnu en solskinsdag. Vi havde god tid til at nyde morgensolen, og en god kop kaffe, inden vores korteste etape på denne tur. Vi kunne nyde solen og 18 °C da vi kl. 10.15

Udsigt fra vores plads

kunne køre ud fra Camping Polari, og sætte kursen mod en gammel kending, nemlig Camping Valkanella ved Funtana. *(Her var vi første gang i 1986, og igen flere gange efter krigen i Jugoslavien).* Vi valgte at køre ad den gamle snoede landevej, hvor vi kom igennem flere små landsbyer, og forbi et

Bugten ved Valkanella

kort stykke langs Limski kanal. Vi valgte ikke at køre ned til Limski, men kunne kigge ned til den i flere glimt, mens vi kørte forbi. Snart var vi fremme ved Camping Valkanella, hvor vi kl. 11.40 kunne parker på ventepladsen foran Receptionen. I Receptionen spurgte jeg om vores plads fra sidst, vi var her *(september 2024)* var ledig. Det var den, så vi kunne køre frem til plads 435, hvor vi fik os placeret, så vi havde udsigt til bugten, hvor der bades. En fantastisk udsigt som vi nød resten af dagen, afbrudt at nogle gåture langs kysten og på campingpladsen.

Lørdag til tirsdag nød vi også solen, gåture langs vandet og rundt på campingpladsen, et par gåture til Funtana, og en dejlig gåtur til Vrsar, hvor vi nød den flotte udsigt ud over havnen og havet *(Gåturen til Vrsar er blevet et fast punkt når vi ferierer på Valkanella)* Det blev til 5 dejlige dage, og vi glæder os til næste år, hvor vi kan fejre 40 år siden første gang

Gåtur til Vrsar

Smuk solnedgang over Valkanella bugten

Smukt par i Vrsar

onsdag, den 14. maj til lørdag, den 17. maj 2025:

Etape 6: Valkanella til Camping Lido, Via Peschiera 2, Pacengo di Lazise (I)

Ankomst: 104.474 km - Dagens etape: 384 km. Turen indtil nu: 1.961 km.

Vi var i receptionen tirsdag eftermiddag, så allerede kl. 06.00 kunne vi i 11 °C køre ud fra Camping Valkanella, og sætte kursen mod næste mål, nemlig Camping Lido ved Gardasøen. Efter at have kørt ad landevejen til Porec, drejede vi ud mod motorvejen, hvor vi betalte 4,80 € for at køre ad den frem til grænsen mod Slovenien. Der var heldigvis ikke ret meget trafik, så vi kom let ad den snoede og bakkede landevej mellem grænsen og Koper. Vi fik lige tanket, inden vi kunne køre ned gennem Koper, og ud på den Slovenske motorvej med kurs mod Trieste. Kl. 07.18 kun-

På plads på Lido Camping

ne vi i 14 °C krydse grænsen mellem Slovenien og Italien, men kort efter blev vi ledt af motorvejen og ned igennem en kontrolpost med Politi og Militær, men vi kunne trille langsomt forbi, og igen op på Motorvejen. Vi kunne se, at græsset var groet igennem asfalten på det korte stykke, hvor trafikken blev ledt udenom. Vi fortsatte ad Motorvej RA13, gennem et par tunneller, og ad store kurver op forbi sygehuset, som "troner" højt over Trieste. Et kort stykke efter Trieste kørte vi gennem et betalingsanlæg, hvor vi trak en billet, og kunne fortsætte mod Venezia ad A4. Fremme ved Venezia Est kørte vi af A4 og betalte 11,40 €,

inden vi kunne slippe for de utrolig mange lastbiler, og køre ad den gratis motorvej A57 igennem Mestre / Venedig. Trafikken gled let og kl. 09.30 kunne vi igen køre på betalingsvej A4, og ud til de mange lastbiler, som var ledt nord om Mestre. Det blev lidt af en prøvelse, for hvor motorvejen var 3 spor, fyldte lastbilerne de 2 inderste, og værre blev det ved Montechio, hvor vores GPS/-LiveTrafik fortalte, at der var kø med 58 minutter forsinkelse. Heldigvis foreslog den en omkørsel, hvor vi kunne spare 38 minutter, så vi tog omkørslen af landeveje, og kort før Verona, hvor vi havde 52 km til vores mål, kunne vi igen køre ud på A4. Her var tæt trafik, og et par vejarbejder som gav lidt klumper i trafikken, men vi kunne dog nyde udsigten til store vinmarker langs vejen, bl.a. ved Soave.

Nedkørsel mod Gardasøen

Fremme ved afkørslen til Peschiera del Garda drejede vi fra og kørte igennem byen og op langs Gardasøens østkyst. Fremme ved Pacengo kunne vi, kl. 11.30 køre ind på parkeringspladsen ved Camping Lido, og melde os ved Receptionen. Vi gik en tur på campingpladsen og fandt en plads, som vi fik godkendt i Receptionen. Efter vi havde placeret Camperen, nød vi det dejlige solskin, og en gåtur ned til Gardasøen. Torsdag gik vi en tur på stien langs Gardasøen til Supermarkedet Famila i udkanten af Peschiera del Garda, for at handle lidt ind. Vi havde lidt svært ved at finde fra Gardasøen op til Famila, men det lykkedes ad stier mellem markerne. Fremme ved Famila ventede Boris og Karin udenfor i skyggen, mens jeg fik handlet ind. Tilbage fulgte vi den mindre vej, hvor der var opstillet fine "fitness apparater", men vi havde ingen energi, vi skulle af med, så vi fortsatte ad vejen ned mod Gardasøen, og "Vupti" så viste det sig, at vejen førte ned til "Lido Campanello", hvor der var en parkeringsplads for strandgæster. Vejen mundede ud 200 m efter stedet, hvor vi havde valgt at gå ad "markstier" til Famila. Vi har sat stedet "bag øret", så vi fremover husker, hvor vi skal op fra søstien næste gang – Håber vi! Vi havde en fin tur hjem i det flotte solskin.

Dejligt skyggefuldt

Fredag slappede vi af og nød solskinnet på campingpladsen og slentrede en lille tur ved Gardasøen. Lørdag besluttede vi os for at gå langs Gardasøen ind til Lazise. Solen skinnede fra en skyfri himmel, da vi midt på formiddagen gik ned til Gardasøen, hvor vi lukkede os ud på stien mod Lazise. Vi kunne godt se, at det var weekend, for der var flere, der gik og cyklede mod Lazise, ad den flotte grussti, som indimellem også havde fast belægning.

Da vi nærmede os Lazise og campingpladserne som ligger helt ned til stranden ved søen, blev det lidt svære at gå i det løse sand, og for cyklisterne blev det næsten umuligt. Et enkelt sted slikkede vandet næsten helt op til hegnet ved en af campingpladserne, men vi kom alle tørskoet forbi. Fremme ved Lazise gik vi ind igennem "Gedemarked", idet havnepromenaden var fyldt med boder, hvor mennesker myldrede rundt mellem hinanden. Fra et fly, har det nok set lige så kaotisk ud, som når man studerer en myretue og "roder lidt i den". Vi åndede lettet ud, da vi var igennem og satte kursen mod DeSpar, for at handle et par ting, vi manglede. Efter indkøbet valgte vi at følge landevejen ind til bymidten af Lazise, så vi slap for "mylderet". Vi slendrede lidt på torvet inden, vi gik ad søstien tilbage mod Camping Lido, mens vi nød udsigten over søen mod kysten på den anden side. Fremme ved Camperen nød vi en velfortjent "Italiensk øl" og slappede af i solen resten af dagen.

Smuk udsigt

Leg på søen

Gåtur langs Gardasøen til Lazise

søndag, den 18. maj 2025:

Etape 7: Pacengo til Aktiv Camping Prutz, Pontlazstrasse 22, Prutz (A)

Ankomst: 104.759 km - Dagens etape: 285 km. Turen indtil nu: 2.246 km.

Vi havde en lidt urolig sidste nat, det var ret varmt i Camperen, og Boris var urolig. Måske var det fordi, der var kommet så mange Italienere på pladsen med larmende børn, som "manglede opdragelse". (*Masser af larm på el-løbehjul og vandhaner blev tændt og løb bare*). Boris reagerede på det allerede om aftenen. Nå ja, han vækkede os for anden gang kl. 06.20, og ville ud. Vi udnyttede tiden til at gøre os færdig, så vi kl. 07.05 kunne aflevere vores "armbånd" ved den flinke vagt, som lukkede

Undervejs se vi Sne på bjergene

os ud gennem bommen, og sagde pænt farvel og tak for denne gang. Vi kørte ned mod Lazise, hvor vi i 18 °C og sol, drejede væk fra Gardasøen for at komme til "tilbringer vejen La Strada" som førte os til Brenner Autobahn A22, hvor vi trak en billet, inden vi satte kursen mod Bolzano. Det var en flot tur mod Bolzano, hvor vi kunne nyde det dejlige solskin, og markerne langs A22, hvor Vinrankerne og senere frugttræerne stod med fine grønne blade. Fremme ved Bolzano drejede vi over på SS38 og kørte igennem betalingsanlægget, som var lidt kringlet for at finde den rigtige vej videre. Efter at have betalt 9,30 €, fandt vi den rigtige afkørsel, og vi fulgte den gratis motorvej til Meran. Fremme ved Meran, som vi passerede i 14 °C endte motorvejen, og vi begyndte opstigningen mod Reschenpass. Vi kørte igennem et flot "Sydtyrolsk" landskab, hvor frugtavlens fyldte stort set alle marker, så langt vi kunne se. Vi slyngede os op mod Reschen, hvor vi kunne se, at vandet i søen var godt brugt, af kunst-sne og forårets tørke, men kirketårnet stod stadig flot i vandet, hvor der er lavet en gangsti rundt om bygningen som holder vandet oppe. Kort efter kørte vi igennem Reschenpass (1.456 moh), nu gik det nedad mod Nauders, hvor vi pga. delvis lukning af vejen længere fremme, valgte at tage omkørslen igennem Schweitz. (Så har vi også set det). Vejen fra Nauders slyngede sig stejlt ned mod Schweitz igennem mange skarpe hårnålesving, men sikke en oplevelse i det flotte solskin. Nede i bunden af bjerget kørte vi over grænsen til Schweitz, og vi fulgte grænsefloden ned mod Østrig, hvor vi igen kunne køre over på hovedvejen mod Landeck. Her gled trafikken fint, og snart kom vi til Prutz, og kunne køre igennem det nye vejanlæg med tunnel og rundkørsel op over broen og over floden Inn til Aktiv Camping Prutz, kl. 11.20, hvor vi placerede os på plads 20 ud til Floden Inn. Her fik vi en velkomst øl, med lyden af vandets brusen i ørerne. Vi gik en lille tur i nærområdet, inden vi slap-pede af resten af dagen i det dejlige solskin foran Camperen og med udsigten til et flot bjerg med sne.

Udsigten fra Aktiv Camping, Prutz

Aktiv Camping Prutz

Frokostbordet

Eftermiddags nydning

Sneen svinder

mandag, den 19. maj 2025:

Etape 8: besøg i Samnaun (SCH)

Ankomst: 104.830 km - Dagens etape: 71 km. Turen indtil nu: 2.317 km.

Vi stod op til en flot morgen med sol fra en skyfri himmel. Karin hentede de bestilte rundstykker i receptionen, som vi nød ude i solskinnet. Vi havde besluttet os for, at vi ville køre en tur til Samnaun, som vi har besøgt på alle vores skiferie til Ischgl. Vi har også besøgt Samnaun for at tanke

På vej mod Samnaun

toldfri diesel, (*I år 1,30 DFr / ltr*), når vi er kørt over Reschenpass på vej til/fra Italien. Vi kørte fra Prutz kl. 10.00 i 13 °C og høj sol. Halvdelen af turen kørte vi på vej B180, inden vi kort efter Pfunds, drejede ind på den smalle, stejle og kurverige vej op mod Samnaun. Efter 15 km i 2 – 3 gear, nåede vi frem til Samnaun, hvor vi kl. 10.40 parkerede lige udenfor byen. Vi gik en tur og så de gamle kendte steder, bl.a Hermelindes, hvor bygningen stadig ligger der, men der er kun åbent nogle timer to dage om ugen. (*Bygningen skulle have været solgt til hotelbyggeri, men??*)

Vi gik ind hos "Weltmeister Hangl", hvor vi købte Stroh Rhum til teen, når vi har ondt i halsen.

(Rom skulle være det bedste middel imod forkølelse af dem, der ikke virker) På vej tilbage fik vi tanket diesel, inden vi kørte ud af Samnaun, og ned gennem den Østrigske toldkontrol, men grænseposten så forladt ud. Nu gik det op og ned igen med 13 % hældning igennem 7 skarpe hårnålesving. Da vi igen kom ud på vej B180, gik det svagt nedad, så bremserne kunne blive kølet godt af. *(De var på hårdt arbejde på bjergvejen)* Da vi kom tilbage til Prutz, var vi et smut i Spar for at købe lidt ind, inden vi kl. 12.40 kørte ind på vores plads 20, på Aktiv Camping Prutz, hvor temperaturen var steget til 24 °C, og stadig med masser af sol. Resten af dagen nød vi skiftesvis i solen og skyggen, afbrudt af en lille gåtur i Prutz.

Parkering ved Samnaun

Parkering og busplads

Hermelindes

Hovedgaden i Samnaun

Dagens ret: Ringrider

tirsdag, den 20. maj til onsdag, den 21. maj 2025:

Etape 9: Prutz til Camping Thalkirchen, München (D)

Ankomst: 105.006 km - Dagens etape: 176 km. Turen indtil nu: 2.493 km.

Efter et par dejlige dag i Prutz, med tur til Samnaun, var vi klar til at køre videre. Vi havde ikke så lang en køretur, så vi ventede med at køre, til Karin havde hentet morgenbrød. Kl. 07.55 og 9 °C

Hotel zum Lamm i Tarrenz

kunne vi, med sidste udsyn til sneen på bjergsiderne af Kauner-tal, køre ud fra Campingpladsen. Vi kunne tydeligt se, at det var svundet i sneen de 2 dage, vi havde nydt at være i Prutz. Efter vi var kørt over træbroen over floden Inn, og gennem det helt nye vejanlæg med tunnel til den gennemgående trafik og en flot rundkørsel til vi andre, der kom fra sidevejene, kunne vi køre mod nord ad B180, og fremme ved betalingstunnelen, besluttede vi os til at følge

Vi kører over Fernpas

L76 til Landeck, hvor vi kørte ad den kendte strækning gennem byen. Vi fortsatte ad B171 mod Imst, og videre ad B189 mod Fernpass som vi passerede i 1.210 m.o.H. Vi kunne nu nyde udsynet til Zugspitze, og kort efter drejede vi fra ad mindre veje igennem Biberwier og Ehrwald, inden vi kørte ad B187 mod Garmisch-Partenkirchen. Vi passerede den næsten usynlige grænse mellem Østrig og Tyskland kl. 09.25 og fortsatte ad B25 gennem Garmisch-Partenkirchen og senere ad Autobahn A95 mod München. Da GPS'en sagde, der var 17 km til vores mål, drejede vi fra A95, for at køre ad landeveje frem mod målet. Det var lettere sagt end gjort for på det sidste stykke i München, var der vejarbejder med lukkede veje og omkørsel, og da GPS'en også ville lave en stunt, så måtte de gamle billeder i hukommelsen hjælpe os frem.

Ankommet til Camping Thalkirchen

Pludselig kunne vi genkende, hvor vi var, og om det var det, der hjalp på GPS'en, ved jeg ikke, men nu kunne den lede os frem til Thalkirchen Camping. Vi blev dog lidt forvirrede, idet vi blev ledt ind i den "forkerte ende" af campingpladsen. Det viste sig, at campingpladsen delvist var omdannet til byggeplads, og den halvdel som kunne benyttes var med indkørsel igennem den gamle nødudkørsel. I hvert fald kunne vi kl. 11.30 i 19°C og solskin finde en plads, vi kunne parkere Camperen. Vi

var lidt skuffede over at se tilstanden på campingpladsen, men hyggen indfandt sig efterhånden, som vi genkendte de steder, som ikke var under ombygning, bl.a. de 2 toiletbygninger som ikke var ændret siden jeg, første gang var på campingpladsen i

Så er der frokost

1975. Vi har over alle årene fået at vide, at de ville bygge nye faciliteter, men først nu efter 40 år, fra vi første gang hørte, at Münchens byråd havde besluttet, at der skulle bygges nyt, er det gået i gang. *"Nu håber vi, at byggeriet ikke går i stå igen, når politikerne mangler penge"*. Efter vi var faldet lidt til ro, nød vi solen på pladsen og gik en tur for at handle lidt ind, her hjalp de kendte omgivelser også til, at vi begyndte at føle os hjemme. Nu glæder vi os til at gå ind i München by midte i morgen. Onsdag vågnede vi op til en flot dag med solskin og de lovede op til 20 – 22 grader, så vi kunne næsten ikke vente med at komme af sted mod München bymidte. Vi gik fra campingpladsen ca. kl. 09.30, og besluttede os for, at gå ad gangstien på østbredden af floden Isar indtil vi nåede "Deutsches Museum" som ligger på en ø midt i Isar. Selvom det er en stor oplevelse at opleve, (*Har været der et par gange – Kan anbefales*), så fortsatte vi ind mod bycentrum, og igennem "Viktualienmarkt", som også er en stor

Biergarten på Viktualienmarkt

oplevelse ved besøg i München. Få skridt videre, og vi er på den store Marienplatz foran Münchens Rådhus, som er et fantastisk syn. Utroligt, at det blev bygget op af ruinerne igen efter WWII.

Marienplatz og Rådhuset

Vi hørte og så lige klokkespillet i rådhusets tårn, inden vi gik videre til "Münchener Hofbräuhaus", hvor der allerede kort efter åbningstid, var mange mennesker som gik ind i den store "Bier-

En stor øl og en stor "Haxe"

tube". Vi fandt os et ledigt langbord, hvor vi kunne se over til et af stambordene, hvor nogle faste kunder sad, med deres flotte outfit – Skæg, Lederhosen og hatte. Vi havde også fint udsyn til den lille scene, hvor Volksmusikanterne spillede op fra kl. 12.00. Vi fik bestilt hver en Schweinshaxe og en "Maas" (*1 ltr*) Dunkel fadøl. Vi betalte (*Pris: 63.40 € + "trinkgeld" – I alt 70 €*). Maden

nød vi stille og roligt med velbehag, mens musikanterne stod for musikunderholdningen. Da vi havde betalt, kom et par Spaniere med 2 børn og satte sig ved bordet – Undskyld, de sagde selv de var "Baskere", og det betød meget for dem, at vi ikke kaldte den Spaniere. Efter vi havde nydt musikken, og fået lette os, gik vi tilbage gennem byen og gennem skoven langs Isar, til Camperen, hvor vi lidt trætte og godt mætte satte os og fik "Ein Kleines, Wegen des Fettes Essen", som Jürgen ville have sagt. Resten af dagen slappede vi og forberedte os på at fortsætte turen i morgen, hvor vejret sagde regn og 6 grader køligere.

Der surfes

Haxe-bod

Stemningsbilleder fra Hofbräuhaus

torsdag, den 22. maj 2025:

Etape 10: München til Hünfeld (D)

Ankomst: 105.396 km - Dagens etape: 390 km. Turen indtil nu: 2.883 km.

Det havde småregnet i løbet af natten, og temperaturen var kun 11 °C, da vi kl. 08.30 kunne køre ud i Münchens voldsomme trafik. Vi blev ledt ud på Ring 2 frem mod A96 mod Lindau, men det

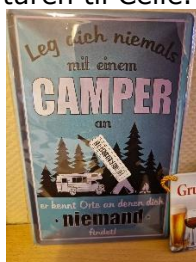
Schloss Harburg

viste sig, at tilkørslen for os var spærret, så vi fortsatte, og heldigvis var der et skilt som viste at lastbiler skulle lave et dobbelt venstresving, for at komme tilbage til stedet, hvor vi kunne køre på A96 mod Lindau. Også her var der tæt trafik og et par tunneller. Det lykkedes at komme godt ud af München og da A99 fortsatte mod Stuttgart, hvor der var lang kø, skulle vi heldigvis dreje ad A8. Fremme ved Augsburg var det tid til at køre fra Autobahnen og over på B2, som var motortrafikvej mod Donau-Wörth. Her fortsatte vejen som B25, og ved Harburg kørte vi igennem en tunnel, hvor Schloss Harburg tronedede over os. Vi fortsatte af B25, som nu var en del af "Romantische Strasse", indtil vi ca. 16 km syd for Rothen-

burg kørte ind på den velkendte A7 mod nord. Vi fortsatte forbi Würzburg, og da vi kørte over "Grenzwaldbrücke", kørte vi fra Bayern ind i Hessen. Ved Fulda drejede vi over på B27, som vi fulgte frem til Hünfeld, hvor vi drejede mod skoven Praforst, hvor vi kørte forbi den fine golfbane og ind til "Knaus Camping Praforst", hvor vi kl. 14.00 blev modtaget af "Campingfatter" og en hjælper. Vi blev indkvarteret på plads 82, hvor vi har ligget tidligere. Her fik vi lidt sent frokost, og pludselig dukkede "Campingparret" op i vores Camper, for med knus etc, at ønske os velkommen. Vi blev enige om, at vi kom op i restauranten til aftensmad og hyggeligt samvær, så vi kunne få snakket lidt. Vi fik en dejlig schnitzel til aftensmad, og med et par "Pilgerstof" øl til. Det blev også til en enkelt øl og en god snak med værtsparret, da alle andre kunder var gået, og kl. 21.00 gik vi ned til Camperen for at få en god nats søvn, inden turen til Celle.

Aftensmad i Campingklause

Ordsprog for Campister - Fra Camperklause ved Knaus Camping Praforst, Hünfeld

fredag, den 23. maj 2025:

Etape 11: Hünfeld via Celle til SüdSee Camp, Wietzendorf (D)

Ankomst: 105.715 km - Dagens etape: 319 km. Turen indtil nu: 3.202 km.

Da vi stod op var det kun 3 °C udenfor, men da vi havde været i Receptionen og sige farvel samt aflevere toiletnøglen, kunne vi kl. 08.25 i solskin og 10 °C køre ud fra campingpladsen og gennem Golfklubbens parkeringsplads, inden vi i Hünfeld kørte ind på B27 mod nord. Vi nød køreturen øst for, og udenom Kasseler Berge. Vi havde et flot varieret landskab for os, med grønne marker om-

Prost - Skål

kranset af skove. I Bad Hersfeld drejede vi mod Eschwege, så vi fulgte B27 videre mod nord, men stadig af velkendte veje. Men fremme ved A44, som de havde arbejdet på i flere år, blev vi ledt ind på et stykke af den nye Autobahn, og gennem et par tunneller, inden vi drejede fra for at følge B27 videre mod Göttingen. Da B27 sluttede endte vi på A38, som vi fulgte nogle få kilometer, inden vi flettede ind på A7 mod Hannover. Det var en del lastbiler på Autobahnen, men med fartpiloten på 1 - 2 km hurtigere en dem, gik det "gelinde" mod nord, og syd for Hannover drejede vi af på A37 og B3 mod Celle. I udkanten af Celle blev vi ledt rundt om forstæderne og kunne kl. 12.25 køre ind til Camperpladsen. Men Ak & Ve, der var et skilt med alt optaget. Heldigvis havde vi en plan, så vi fortsatte ad B3 og frem til SüdSee Camp, hvor vi næsten kunne vælge frit mellem pladserne. Vi fik kl. 13.15 parkeret Camperen på en plads i solen, selvom regndryp indimellem ville drille. Vel ankommet var det tid til lidt frokost og til afslapning resten af dagen, inden vi i morgen tager sidste etape på denne dejlige tur.

lørdag, den 24. maj 2025:

Etape 12: SüdSee Camp til Flensburg (D)

Ankomst: 105.956 km - Dagens etape: 241 km. **Turens længde i alt: 3.443 km.**

Det blev en kølig morgen i Camperen, for sidst på natten var gasflasken brugt op, så vi stod op til 13 °C indenfor, men udenfor var temperaturen noget koldere, nemlig 2 °C, og vi kunne kl. 7.15 køre ud fra SüdSee Camp, og køre ad landevejene igennem skovene i Lüneburger Heide og frem til Bispingen, hvor vi kørte ind på A7. Da et af rørene i Elbtunnellen var spærret i går, var vi spændte på om der igen var åbnet. Heldigvis ingen problemer på vejene, bortset fra nogle fjolser, som kører med hovedet under armen, for at komme hurtigere frem, men det sinker bare dem selv, og alle vi andre. Efter Hamborg gled trafikken let, og da vi var næsten fremme ved Flensburg snakkede vi lidt om, at vi skulle tage den sydlige afkørsel 3, ligesom vi gjorde den gang, vi tog på skiferie. Nej vi valgte at tage afkørsel 2, som vi plejer. Men Ak & Ve, vejen ind mod Flensburg var spærret og der var omkørsel, men der manglede vist et skilt til at vise vej, for vi var de eneste, som drejede fra ved første sidevej, og let fandt frem til det store

Ophæng i Haveje

lyskryds ved CittiPark, hvor vi kørte ind på tanken for at få tanket, så vi er klar til næste tur om en god uges tid. Efter ca. 100 m kunne vi kl. 10.23 dreje ind på IMC, hvor vi fik parkeret Camperen i Carporten i stedet for vores bil. Efter tøj og anden bagage var ladet over, satte vi kursen hjemad, men i dag havde både det tyske politi, og det danske politi og toldvæsen besluttet sig for at lave grænsekontrol. Det gav inden problemer for os og ved middagstid kunne vi parkere bilen foran vores hus. Nu var det aflæsning og vask af tøj der stod på programmet, men vi nåede også en lille tur i haven i det gode vejr.

Tak for turen 🇩🇰: Kære Karin og Boris, det har været en dejlig tur, hvor vejret var lidt af hvert, og vi hyggede os på de velkendte steder. Det er altid dejligt at være sammen med jer, og jeg glæder mig til flere dejlige oplevelser. 🇩🇰
Nu glæder vi os til i Kr. Himmelfart at være sammen med vores børn, svigerbørn og børnebørn på Gl. Klitgaard Camping. Et sted vi er kommet siden vores børn var små, så der er mange minder at få opfrisket!

Karin foran "Haveje"

Sådan erindret af –
Ejlif S. Petrat-Laursen

"At rejse er at leve" 🇩🇰
(H. C. Andersen)

©2023 PetratsOnTour@gmail.com

Se flere rejsebeskrivelser her:
<http://Petrat.dk>

